

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

986

Vragen van het lid **Agema** (PVV) aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn Sport over *het bericht «Grote onrust: ouderen in deze aanleunwoningen betalen bijna de helft meer voor hun maaltijd»* (ingezonden 20 november 2018).

Antwoord van Minister **De Jonge** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 19 december 2018).

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht «Grote onrust: ouderen in deze aanleunwoningen betalen bijna de helft meer voor hun maaltijd»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Bent u van mening dat u een verloren strijd tegen eenzaamheid voert als gemeenten subsidies voor dit soort initiatieven beëindigen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Nee. Samen eten kan een laagdrempelige manier zijn mensen uit hun isolement te halen en een bijdrage te leveren aan voldoende en gezonde voeding. Op veel plekken in Nederland zijn initiatieven die dit ook doen, zoals Resto van Harte en de Stichting «eet met je hart». Het zijn niet alleen de buurtcentra of buurtrestaurants die hier cruciaal in zijn, ook woonkamers, restaurants en bedrijven worden gebruikt. Met het programma «Eén tegen eenzaamheid» stimuleer ik gemeenten op lokaal niveau een coalitie te vormen met alle organisaties die een bijdrage kunnen leveren aan het verminderen van eenzaamheid. Ik zie veel gemeenten die samen met partners uit de wijk komen tot vernieuwende samenwerking.

Vraag 3

Deelt u de mening van de gemeenteraad van Oosterhout dat een maaltijdservice een goed alternatief is voor de gezamenlijke maaltijd?

¹ BN De Stem, 16 november 2018

Antwoord 3

Op basis van de Wmo 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk te zorgen voor een passend aanbod van ondersteuning gebaseerd op de persoonlijke situatie van hun inwoners. Ik heb er vertrouwen in dat hierdoor het goede gesprek op lokaal niveau plaatsvindt. Want de instelling, gemeente en de bewoners zijn samen aan zet tot een passende oplossing te komen. Daarbij wordt gekeken naar de mogelijkheden die bewoners zelf hebben om in hun maaltijd te voorzien, desgewenst via een verstreker van maaltijden. In Oosterhout kan iemand met een individuele ondersteuningsvraag bij het sociaal wijkteam terecht. Indien nodig wordt in overleg met het sociaal wijkteam bezien welke bewoners hulp nodig hebben bij het opwarmen van de maaltijd.

Vraag 4

Hoe kan het dat de prijs van een warme maaltijd in één keer zoveel omhoog gaat? Vindt u € 150 aan extra uitgaven per maand ook niet wat veel?

Antwoord 4

In het algemeen vind ik het belangrijk dat rekening wordt gehouden met de persoonlijke situatie en de financiële draagkracht van ouderen. De instelling heeft de afgelopen vier jaar overleg gevoerd met de ouderen in de aanleunwoningen over deze voorziening. Daarbij is besproken dat de huidige prijs niet kostendekkend was. In overleg is besloten om de prijs éénmalig te verhogen, zodra de kostprijs onafhankelijk onderzocht was.

Vraag 5

Waarom is die maaltijd zo duur? Voor de helft – 6,25 euro – is het toch ook goed mogelijk om smakelijke maaltijden te serveren?

Antwoord 5

Desgevraagd heeft de instelling Volckaert aangegeven dat het totale bedrag van de maaltijden is opgebouwd uit de kostprijs van de maaltijd zelf, en overige kosten, zoals personeelskosten van verplegenden en verzorgenden voor het dekken van de tafel, opwarmen en serveren van de maaltijden en afruimen en afwassen. De kostprijs van de maaltijd is minder dan de helft van de prijs.

Vraag 6

Zijn ze soms van plan om winst te gaan maken op het restaurant van de instelling om daarmee gaten elders op de begroting te dichten?

Antwoord 6

Desgevraagd heeft de instelling Volckaert aangegeven dat de instelling niet een kostprijs dekkend tarief vroeg voor de maaltijdvoorziening en daarom het tarief heeft verhoogd naar een kostendekkend tarief.

Vraag 7

Wat zijn de extra kosten als gevolg van het wegvallen van deze sociale activiteit, zoals extra inzet van thuiszorg, ondervoeding, sociaal isolement etc.? Wegen deze kosten op tegen het stopzetten van de subsidie?

Antwoord 7

Het is op basis van de Wmo 2015 de wettelijke verantwoordelijk van gemeenten om te zorgen voor een passend aanbod van de ondersteuning gebaseerd op de persoonlijke situatie van inwoners. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeenteraad het college van B&W te controleren op de uitvoering van de Wmo 2015 en op welke manier de financiële middelen worden ingezet om deze maatschappelijke doelstellingen te bereiken. Vanuit het gemeentelijk Wmo-beleid van de gemeente Oosterhout wordt sterk ingezet op sociale samenhang en bestrijding van eenzaamheid. Dit gebeurt onder meer door het stimuleren en aanbieden van vrij toegankelijke voorzieningen en activiteiten in activiteitencentra, dorpshuizen en dagbestedingsinitiatieven.

Desgevraagd heeft de gemeente Oosterhout aangegeven dat de wethouder in gesprek wil blijven om samen met de bewoners en de instelling te onderzoeken hoe de sociale functie van gezamenlijk eten op deze locatie mogelijk blijft. Hiervoor zijn twee vervolgesprekken ingepland: één tussen de

wethouder en de locatiemanager en teamleider en één tussen de wethouder en de huurdersvereniging. Op basis van deze informatie heb ik er vertrouwen in dat op lokaal niveau het goede gesprek plaatsvindt hoe deze ouderen passend geholpen kunnen worden met ondersteuning van de gemeente.